

Κωδικός (οί) αναγνώρισης	Α.Ε. 01/10
Τίτλος	ΒΟΚΟΒΙΤΣ (ΒΟΚΑΣ), ΝΙΚΟΣ και ΒΟΚΟΒΙΤΣ, ΣΤΕΛΙΟΣ
Χρονολογία (ες)	1947-2000
Επίπεδο περιγραφής	Αρχείο
Μέγεθος και υπόστρωμα της ενότητας περιγραφής (Ποσότητα, όγκος ή διαστάσεις)	1 αρχειακό κουτί 1 αρχειακό κουτί (φωτογραφίες)
Όνομα παραγωγού (ών)	Στέλιος Βόκοβιτς (1912-1990) Νίκος Βόκοβιτς (1917-2009)
Διοικητική ιστορία / Βιογραφικό σημείωμα	<p>Ο <u>Στέλιος Βόκοβιτς</u> γεννήθηκε στη Χαρταλιμή της Κωνσταντινούπολης και ήλθε στην Αθήνα το 1922. Αποφοίτησε με άριστα από τη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου και πραγματοποίησε την πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση το 1937, ερμηνεύοντας το ρόλο του Φραγκίσκου στον <i>Άμλετ</i> του William Shakespeare (σκηνοθεσία του Δημήτρη Ροντήρη, με τον Αλέξη Μινωτή στον ομώνυμο ρόλο). Η συνεργασία του με την κρατική σκηνή συνεχίστηκε μέχρι το καλοκαίρι του 1941, σε παραγωγές έργων κλασικού ρεπερτορίου, αρχαίου δράματος και νεοελληνικού θεάτρου, σκηνοθετημένες στην πλειονότητά τους από τον Δημήτρη Ροντήρη, αλλά και από τον Τάκη Μουζενίδη, τον Δημοσθένη Ματσούκη και τον Πέλο Κατσέλη. Από το καλοκαίρι του 1941 μέχρι το καλοκαίρι του 1948 συνεργάστηκε κυρίως με τον θίασο της Μαρίκας Κοτοπούλη και σποραδικά με τους θιάσους Κατερίνας Ανδρεάδη, Μαίρης Αρώνη-Δημήτρη Χορν, Νίκου Χατζίσκου-Μελίνας Μερκούρη και Κώστα Μουσουρή-Ρενάτο Μόρντο-Γιώργου Ανεμογιάννη. Το φθινόπωρο του 1946 επέστρεψε στο Εθνικό Θέατρο, το οποίο υπηρέτησε επί σειρά ετών, μέχρι το 1982 – με ένα σύντομο διάλειμμα κατά τα έτη 1950-1952, οπότε συνεργάστηκε με την Ελληνική Σκηνή του Δημήτρη Ροντήρη και το θίασο Κοτοπούλη. Κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης θητείας του στο Εθνικό, ο Στέλιος Βόκοβιτς διακρίθηκε σε ρόλους από το σύγχρονο και κλασικό ρεπερτόριο, ιδιαίτερα όμως σε ρόλους αγγελιαφόρων σε αρχαίες τραγωδίες. Το 1973 ερμήνευσε τον Γαλιλαίο στη <i>Ζωή του Γαλιλαίου</i> (<i>Leben des Galilei</i>) του Bertolt Brecht (σε μετάφραση και σκηνοθεσία του Σπύρου Α. Ευαγγελάτου). Οι τελευταίες θεατρικές εμφανίσεις του σημειώθηκαν την περίοδο 1982-1985, στο Απλό Θέατρο της Καλλιθέας –<i>Τα γούστα του κυρίου Σλόαν</i> (<i>Entertaining Mr Sloan</i>) του Joe Orton και <i>Τα λάθη μιας νύχτας</i> (<i>She stoops to conquer, or The mistakes of a night</i>) του Oliver Goldsmith, σε σκηνοθεσία του Αντώνη Αντύπα– και στο θέατρο Διονύσια: <i>Δόνια Ροζίτα</i> (<i>Doña Rosita la soltera</i>) του Federico García Lorca, με το θίασο «Προσκήνιο» του Αλέξη Σολομού.</p> <p>Ο <u>Νίκος Βόκοβιτς</u>, αδελφός του Στέλιου, αποφοίτησε από τη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου το 1944 και εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη σκηνή την ίδια χρονιά, στο <i>Μεγάλο παιχνίδι</i> του Άγγελου Τερζάκη (σε σκηνοθεσία του Πέλου Κατσέλη). Υιοθέτησε το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο <i>Νίκος Βοκάς</i> και για τα επόμενα τρία χρόνια συνεργάστηκε με τους θιάσους Μιχάλη Κουνελάκη, Μαρίκας Κοτοπούλη, Άννας Χριστοφορίδου και «Νεοελληνική Σκηνή». Από το 1947 μέχρι το 1967 συνεργάστηκε κυρίως με το Εθνικό Θέατρο, αλλά και με τους θιάσους Κώστα Μουσουρή (1952), Έλλης Λαμπέτη-Γιώργου Παππά-Δημήτρη Χορν (1953) και</p>

	<p>«Νέα Σκηνή» του Κωστή Λειβαδέα (1953, 1958). Το 1967 αποχώρησε από τη σκηνή και διετέλεσε, μέχρι το 1982, γραμματέας της δραματικής σχολής του Εθνικού Θεάτρου. Από το 1937, ο Νίκος Βόκοβιτς ασχολήθηκε, επίσης, με την ποίηση, την πεζογραφία και τη θεατρική συγγραφή. Από το λογοτεχνικό και δραματουργικό του έργο, αναφέρουμε ενδεικτικά τις ποιητικές συλλογές <i>Μουσικοί προάγγελοι</i> (1937), <i>Το τραγούδι του Αγνώστου</i> (1949), <i>Ηλιόβολα και πικραμένα</i> (1963), <i>Εκείνοι που έφυγαν</i> (1980), <i>Αναβίωση</i> (1988), <i>Ελεγειακό υμνητικό για τον αδελφό μου Στέλιο Βόκοβιτς</i> (1991), τη συλλογή διηγημάτων <i>Επιβίωση</i> (1986), το μυθιστόρημα <i>Η αποκατάσταση</i> (1992) και τα θεατρικά έργα <i>Πίσω στην κοινωνία</i> (βραβείο Καλοκαιρινείου Διαγωνισμού 1943, μεταδόθηκε από το ραδιόφωνο με τον τίτλο <i>Ο θεός είναι δικός μας</i>) και <i>Το κορίτσι που δε γελούσε</i> (Α΄ βραβείο Πανελληνίου Διαγωνισμού 1988). Το 1956, το θεατρικό έργο του, <i>Ο φίλος μου απ' τη Σουηδία</i>, παρουσιάστηκε στο θέατρο Διονύσια στην Καλλιθέα, από το θίασο «Νεοελληνικό Θέατρο» του Γκυ Ζυρώ (με τη συμμετοχή του Νίκου Βόκοβιτς στο ρόλο του Μανώλη Σαράντου).</p> <p>[Πηγές σύνταξης βιογραφικών: 1) Έξαρχος, Θεόδωρος, <i>Έλληνες ηθοποιοί «Αναζητώντας τις ρίζες», Τόμος δεύτερος (Α-Μ)</i>. Αθήνα – Γιάννινα, Δωδώνη, 1996, σ. 71-74. 2) Θεατρικά προγράμματα στη Συλλογή Τεκμηρίων Παραστατικών Τεχνών και Μουσικής του Ε.Λ.Ι.Α.-Μ.Ι.Ε.Τ.].</p>
Ιστορικό της ενότητας περιγραφής	
Διαδικασία πρόσκτησης	Δωρεά Μίνας Βόκοβιτς, Ιανουάριος 2010
Παρουσίαση περιεχομένου	<p>Ποιητικές συλλογές Νίκου Βόκοβιτς σε έντυπα: <i>Αναβίωση</i> (Αθήνα, εκδόσεις Νικολαΐδη, 1988), <i>Πολυσήμαντα ποιήματα</i> (Αθήνα, 1991), <i>Ελεγειακό-υμνητικό για τον αδελφό μου Στέλιο Βόκοβιτς</i> (Αθήνα, 1991), <i>Θρήνοι και οράματα (της καρδιάς συγχορδίες)</i> (Αθήνα, 2^η 1999), <i>Μορφές αγαπημένες: αστραποβολούντα πρόσωπα</i> (Αθήνα, 2000). Θεατρικά έργα Νίκου Βόκοβιτς: <i>Ο Θεός είναι δικός μας</i> [= <i>Πίσω στην κοινωνία</i>, 1943] (Αθήνα, 1995), <i>Χωρίς αντάλλαγμα</i> (Αθήνα, Μαυρίδης, 1999), <i>Οι αντίπαλοι</i> (2 δακτυλόγραφα, χ.χ.). Εκδόσεις τρίτων: Βασίλης Κούλης, <i>Δεύτερη συλλογή</i> (Αθήνα, Πόρφυρας, 1958), <i>Νέα Υόρκη και άλλα ποιήματα</i> (Αθήνα, 1964), <i>Βεργίνα και άλλα ποιήματα</i> (Αθήνα, «Δωδέκατη Ωρα», 1979). Μήτσος Λυγίζος, <i>Κατάδυση: από την αντίσταση στο σήμερα</i> (Αθήνα-Γιάννινα, Δωδώνη, 1981). Πρόγραμμα από την παραγωγή του έργου του Νίκου Βόκοβιτς, <i>Ο φίλος μου απ' τη Σουηδία</i> (1956, «Νεοελληνικό Θέατρο», θέατρο «Διονύσια», Καλλιθέα). Αποκόμματα Τύπου και δακτυλόγραφα κείμενα για τον Στέλιο Βόκοβιτς και τον Νίκο Βόκοβιτς (1984-2000 και 1 του 1947). Στέλιος Βόκοβιτς: σκίτσο με δυσανάγνωστη υπογραφή (1963) και φωτοαντίγραφο σκίτσων της Έλλης Σολομωνίδου-Μπαλάνου (1974-1982). Νίκος Βόκοβιτς: φωτοαντίγραφο σκίτσου, δυσανάγνωστη υπογραφή (1992). 41 φωτογραφικά τεκμήρια (1951-1981).</p>
Επιλογές, εκκαθαρίσεις και τελική διατήρηση	Δεν έγινε καμία εκκαθάριση.

<i>Προσθήκες υλικού</i>	Δεν αναμένονται προσθήκες.
<i>Σύστημα ταξινόμησης</i>	Έγινε θεματική και χρονολογική ταξινόμηση.
<i>Όροι πρόσβασης</i>	Δεν υπάρχουν περιορισμοί στην πρόσβαση.
<i>Όροι αναπαραγωγής</i>	
<i>Γλώσσα / γραφή των τεκμηρίων</i>	Ελληνικά
<i>Φυσικά χαρακτηριστικά και τεχνικές προϋποθέσεις</i>	
<i>Εργαλεία έρευνας</i>	
<i>Εντοπισμός πρωτοτύπων</i>	
<i>Εντοπισμός αντιγράφων</i>	
<i>Συμπληρωματικές πηγές / σχετικές ενότητες περιγραφής</i>	
<i>Δημοσιεύσεις / Βιβλιογραφία</i>	
<i>Παρατηρήσεις</i>	Το φωτογραφικό τμήμα του αρχείου (41 τυπώματα της περιόδου 1951-1981) έχει καταλογογραφηθεί και περιγραφεί σε επίπεδο τεκμηρίου, στο ηλεκτρονικό πρόγραμμα LibSolution.
<i>Παρατηρήσεις και όνομα του / της αρχειονόμου</i>	Κωνσταντίνα Σταματογιαννάκη
<i>Κανόνες ή πρότυπα περιγραφής</i>	ΔΠΙΑΠ (Γ) 2 ^η έκδοση
<i>Χρονολογία (εξ) περιγραφής</i>	Μάιος 2010
<i>Θέματα</i>	ΘΕΑΤΡΟ / ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ